

til ikke blot af økonomiske Grunde, men som ogsaa stærkt personlige Baand kan knytte ham til —, at saadanne Mænd i mangfoldige Tilfælde ved denne Bestemmelses Vedtagelse maa være nødsaget til at sige nej til at overtage en Ministerplads. Jeg mener, at ganske det samme vil være Tilfældet for adskillige Mænd i Embedsstillinger, hvis man vedtager Bestemmelsen om, at Konstitutionsregelen skal bortfalde, men det skal jeg ikke opholde mig ved, det har min Kollega Finansministeren omtalt.

Hvis man nu er af den Opfattelse, at Ministergerningen bedst røgtes, naar den er forbeholdt det, man kalder professionelle Politikere — jeg mener med dette Udtryk ikke noget som helst nedsættende, jeg mener blot Politikere af Fag, der efterhaanden i deres politiske Gerning, maaske nødtvungen, er kommet ind paa at kaste enhver Forbindelse med praktisk Erhvervsliv og maaske ogsaa en tidligere Forbindelse med fast Embedsvirksomhed til Side —, og hvis man mener, at det er ønskeligt, at det bliver Regelen, at Ministerstillinger besættes paa den Maade, kan man sige, det gør alt sammen ikke noget. Men jeg vedkender mig den Opfattelse, at det er overordentlig betydningsfuldt, at der baade her i Rigsdagen og ogsaa som Medlemmer af Ministerierne i Fremtiden sidder Mænd, der kommer direkte fra helt andre Virksomheder. Jeg tror, at det politiske Arbejde paa mange Maader vil nyde godt af den Indsigt og det Initiativ, som saadanne Mænd kan bringe med sig.

Men hvis man stiller det Forlangende op, der her er anført, vil det i mangfoldige Tilfælde betyde, at man lægger Hindring i Vejen for, at noget saadant kan ske i Fremtiden. Nogle, i alt Fald Socialdemokraterne, er i Virkeligheden ogsaa klare over dette. Jeg forstaaer, at de egentlig ikke ønsker det, og derfor har de stillet deres Forslag om ogsaa i Fremtiden at yde større Pension, end de almindelige Pensionsregler giver Adgang til, ved kongelig Resolution. Et Forslag som dette kan naturligvis klare det rent økonomiske, men de socialdemokratiske Forslagsstillere overser, at der kan være andre Momenter, der knytter en Mand til en bestemt Gerning og Stilling end netop det økonomiske, og mere end det økonomiske kan disse Pensionsregler ikke hjælpe paa.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg er ganske enig med Finansministeren i hans Betragtninger vedrørende dette Forslag. Den nuværende Adgang til ved kongelig Resolution at opnaa højeste Pension vil efter min Mening ikke kunne opretholdes under de nuværende politiske Forhold med Forholdtalsvalgmaaden, der ganske sikkert vil medføre kortvarige Ministerperioder, og en Ordning som den, der nu er Tale om, hvor man giver midlertidige, 2-aarige Pensioner, er at komme ind paa et Almisssystem overfor fremtidige Ministre. Jeg tror, at de fleste hellere vil undvære Pension end underkaste sig denne Bedømmelse af deres økonomiske Forhold, hvor de skal stille hvert andet Aar til Eftersyn, om de nu skal have fortsat Pension eller ikke.

Naar Bestemmelsen om kongelig Resolution bortfalder, og der kun gives Pension efter Tjenestemandslovens almindelige Regler, vil det for Ministre i Fremtiden betyde intet eller praktisk talt intet nævneværdigt i Pension. Med den Levetid, som Ministre har som Ministre, vil de, efter Tjenestemandsloven og med dens Opfattelse af Varighed, ikke kunne opnaa Beløb, der svarer til de Pensioner, der gives almindelige Tjenestemænd. Hvis man samtidig dermed opstiller som Betingelse, at Ministre skal give Afkald paa al privat Virksomhed, betyder det efter min Mening, at man gør alt, hvad man kan for at hindre, at dygtige Mænd ude fra Erhvervslivet kan træde ind i politisk Virksomhed for kortere og længere Tid og ogsaa træde ind i Ministervirksomhed.

Hvis man saa vil spørge: Hvad er Formaalet, hvad skal forhindres herved? saa taler det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen om, at der skal skaffes Renhed i Administrationen. Jeg vil dog dertil sige: Tror man virkelig, at en Mand, der paatager sig en Ministergernings Ansvar — jeg tager alle Partier med i denne Forbindelse, det er et Forhold, der er fuldkommen ens, jeg føler mig overbevist om, at det er ens for alle Medlemmer i denne Sal —, vil lade sig paavirke af den Omstændighed, at han er Indehaver af et eller andet Hverv, af en eller anden Post udenfor Ministergerningen i det Øjeblik, han skal træffe sine Dispositioner. Han kommer dog fra et eller andet Erhverv, han kan ikke stryge sin Fortid,